

Reagovanje

RAZLIČITI (NE) SPORAZUMI MEĐU AKTERIMA DEJTONA

O povijesti Bosne/BiH, koja prirodno ima rajska (pod)(nad)zemna bogatstva i izniman geopolitički položaj na Balkanu, napisano je mnoštvo knjiga, pretežno sa (polu) istinitim sadržajem. Takvi se tekstovi i sad pišu, pa i umnožavaju, često i od strane Bošnjaka! Jer, njena povijest je, ako se želi pokazati prava istina, dosta složena. Čak nema, kao i druge države ex-Jugoslavije, ni centimetra stalnih granica!

Stoga se sad treba podsjetiti, što nam može služiti i kao ponos, da je pomenuta država pravno nastala Poveljom Kulina Bana. Ona je potpisana 29. 08. 1189. godine. Taj dokument, dakle, predstavlja istinski rodni list naše države. S toga citiran datum autohtoni narodi slave kao državni rođendan. Istovremeno, skorojevići te države slave datum dolaska na tu teritoriju.

Bosna je, gledano vremenski, nastala prije Magna carta libertatem (engl. The Great Charter) povelje, koju je engleski kralj "Ivan bez Zemlje" prihvatio 15. 04. 1215". Velika Britanija taj akt sad slavi kao svoj rođendan. Tako se neistinито predstavlja kao najstarija država Evrope.

Evo u čemu je suština problema! Kad se usporede datumi nastanka spomenuta dva pravna akta, Bosna je starija 25. godine, 8 mjeseci i 16 dana od države spomenutog Engleskog kralja. To je materijalno dokaza, rekao bi književnik Mak Dizdar, da postoji "Bosna... posna i bosa ... prkosna...", koja je po svom nastanku stvarni prvak Evrope?!

Ali, namjesto da ide tim putem, povijest Bosne su nasilno prekinule velike sile. Prvi neprijateljski uzročnik, nažalost, su joj bile Osmanlije. One su, nakon niza manjih ratova susjeda protiv Bosne, 1463. godine od nje napravile protektorat, pod imenom ejalaet Bosna. Ali, ta država je i u narednom vremenu mijenjala imena protektora. Čudno, i sad se naša država, pet i pol vijekova nalazi u spomenutom statusu. Razlika je samo u tome što, počev od potpisa Dejtona (1995), umjesto velikih sila, protekstorsku vlast obnašaju UN-e. Ni u toj činjenici nije velika razlika, jer i u navedenom tijelu imaju odlučujuću ulogu velike sile.

Da budemo još precizniji. U njihovo ime djeluje visoki predstavnik OHR-a, kome pomaže Upravni odbor Vijeća za provedbu mira (PIC). Ta tijela, dakle, imaju zadatak da implementira ustav iz Dejtona. Ali, već će skoro četvrtina stoljeća kako od Dejtona nema očekivanih efekata. Kao materijalni dokaz prethodne hipoteze može poslužiti i naredna izjava Donald-a Hejs-a, bivšeg zamjenika visokog predstavnika OHR-a, kad je kazao: "Od BiH postoji samo fasa da" (OSLOBODENJE, 25.03.2005), I pomenuta izjava je polu istinita, jer ni za sintagmu Bosna i Hercegovina (od 1878) nema validno-g rodnog lista.

Ali, skorojevići Bosne, polazeći od datuma svog doseljavanja na tuđi posjed, nadijevaju joj razne datume rođendana. Lako ih je prepoznati, jer se nacionalno legitimiraju sa imenom nacije odakle su se, pretežno nasilno doselili. Njihova imena nisu legalno upisana u gruntovne knjige, koju zemlju su nasilno zaposjeli. Ipak, uz političku pomoć velikih sila se novo govoreno predstavljaju kao "konstitutivni" narod Bosne/BiH. Nelogično, nego šta!

Stoga naša država, namjesto da nosi bajrak parlamentarne monarhije Evrope, gledano po ekonomskoj moći, ima ulogu "keca"! Eto materijalnog dokaza zašto postoje različiti (ne) sporazumi među akterima Dejtona. Takvo će stanje potrajati sve dok tzv. Republika Srpska, njen entitet, javno i uporno ne predviđa kraj postojanja svoje matične države. Ne shvataju da bi to bio i njihov nestanak.

Jedini lijek pokazanoj nelogičnosti jeste da se Bosna, poput Njemačke, vrati izornoj, Parlamentarnoj monarhiji. Takav status sad u Zapadnoj Evropi ima 12, ekonomski najbogatijih država Evrope. U tom timu, ako se sudi po pravu i pravdi, kako smo naprijed pokazali, na čelu mora da bude njen sadašnji "kec", čiji je narod doživio više geno/**eko**/kultur/**lider**/cida. I još nešto. Radi toga bi im, sudeći po međunarodnim pravili, trebale biti plaćene ogromne ratne štete. Jer takva potraživanja nikad ne zastarijevaju. O navedenoj se nedoumici sad vodi pravni postupak.

Pravda je teško ostvariva, ali je dostupna, govori li su Latini.

PRILOG

Na Starom kontinentu postoji elitni klub od dvanaest monarhija, od kojih su sedam članice Evropske unije i ujedno jedne od najbogatijih, najdemokratskijih i najnaprednijih zemalja na svetu

[Evropske monarhije i njihovi vladari. Ilustracija: Wikipedia/Telegraf](#)

Na početku 20. stolecia samo su tri evropske države bile republike: [Francuska](#), [Švajcarska](#) i [San Marino](#). Danas je prestalo samo dvanaest zemalja koje na svom čelu imaju naslednog monarha, ali tih dvanaest ni ne pomišlja da promeni sistem i pređe na republikanski oblik vladavine.

